

Sandefjord, 22. juni 2013: Vedtak i sak 27-2013.

Klager: NN

Innklaget: Visma Collectors As, Postboks 9495 Sluppen, 7495

Trondheim

Saken gjelder: Om nemndas kompetanse. Om hjelpevergens myndighetsområde. Om det i tide er fremmet innsigelse som klager hadde grunn til å få vurdert.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder tre ubetalte fakturakrav til XX og refererer seg til kjøp av teletorg/internettjenester foretatt med mobiltelefon. Samlet krav til inkasso utgjør kr 8 124. Så vel hovedkrav som kravet på inkassokostnader er bestridt.

2. Saksforholdet

Fordringshaver sendte tre fakturaer til klager, henholdsvis 21. august, 3. og 10. september, alle i 2012. Fakturabeløpene var på i samme rekkefølge kr 1 758, kr 2 697 og kr 3 669.

Adv. YY tilskrev fordringshaver 19.09.12. Han viste til at han var oppnevnt av overformynderiet som medhjelper for skyldner. Hjelpevergen ga beskjed om at alle henvendelser som vedrørte skyldner heretter skulle sendes ham. Han opplyste videre at skyldner ikke hadde anledning til å foreta samtaler som det her var sendt regning for. Han ba derfor om at XX sperret samtaler fra skyldner og hans telefonnummer. Advokaten bestred regningen [faktura av 03.09.12] fordi det etter hans oppfatning forelå to poster fra samme tidsrom, noe han ønsket nærmere forklaring på. Advokaten ba endelig om å få opplyst hvilke teletorgtjenester eller annet som skulle ha blitt levert til skyldner.

Fordringshaver sendte likevel inkassovarslene til skyldners adresse i alle tre sakene.

Etter å ha mottatt det første inkassovarselet tilskrev hjelpevergen fordringshaver og bemerket at henvendelsen kom sent på grunn av at varselet var sendt til skyldners adresse, og ikke direkte til ham. Hjelpevergen mente at det av denne grunn var vanskelig å se at dette var et gyldig krav.

Da betaling ikke var mottatt, ble den eldste fakturaen oversendt innklagede for innfordring. Betalingsoppfordring, tillagt inkassosalær med kr 387,50, ble sendt til skyldners adresse.

Hjelpevergen tilskrev innklagede og viste til at betalingsoppfordringen var sendt til skyldner til tross for at fordringshaver var kjent med at han var oppnevnt som hjelpeverge for skyldner. Han mente derfor at betalingsoppfordringen ikke var gyldig. Han opplyste samtidig at kravet fra XX ville bli bestridt.

Hjelpevergen skrev til fordringshaver samme dag. Han uttalte at inkassovarslene ble ansett som ugyldige siden de var sendt direkte til skyldner til tross for at fordringshaver var gjort kjent med oppnevnelsen av hjelpeverge.

I e-post 23.11.12 bekreftet fordringshaver at de var kjent med at advokaten var oppnevnt som hjelpeverge. Det ble orientert om fakturastopp fra 09/10, samt at en kunne se bort fra fakturaer sendt etter denne dato. Kravet på kr 8 124 ble opprettholdt, men fordringshaver opplyste å være villig til å diskutere kravet for å få saken ut av verden.

Etter krav fra innklagede fremla hjelpevergen kopi av oppnevnelsen som hjelpeverge for skyldner.

Innklagede sendte «Varsel om at sak reises» direkte til skyldner. Medtatt i varselet var alle de tre ubetalte fakturaene. Inkassovarselsdato var oppgitt til 25.09.12 for alle tre kravene. Samlet hovedkrav var oppgitt til kr 8 124. Tungt salær var lagt til med kr 775.

Hjelpevergen tilskrev nok en gang innklagede. Det ble vist til at innklagede fortsatt sendte krav til skyldner, noe som var i strid med anmodningen om å sende alle henvendelser i saken til ham. Han gjentok derfor anmodningen om at alle henvendelser skulle rettes til ham. Tidligere fremsatte merknader mot kravet ble opprettholdt.

Hjelpevergen fremsatte 29.01.13 klage til Inkassoklagenemnda. Det ble vist til at innklagede gjentatte ganger hadde henvendt seg direkte til skyldner til tross for at skyldner og hjelpeverge klart hadde gitt fordringshaver beskjed om at alle henvendelser skulle rettes til hjelpevergen. Hjelpevergen mente denne opptreden var i strid med god inkassoskikk. Det ble vist til at samme praksis ble fulgt i andre saker.

Klagen ble oversendt innklagede for uttalelse. I sitt tilsvarende svar til Inkassoklagenemnda viste innklagede til at de ikke kunne se at saken var håndtert i strid med god inkassoskikk.

3. Partene anfører

Klager anfører at innklagede har opptrådt i strid med god inkassoskikk ved ikke å respektere at det er oppnevnt hjelpeverge. Klager mener det er betegnende at fordringshaver, i motsetning til innklagede, aksepterte at hjelpevergens mandat omfattet forholdet, og sperret skyldner for nye telefonsamtaler.

Det anføres at når hjelpeverge er oppnevnt for forvaltning av formue, innebærer det at hjelpevergen skal ivareta skyldnerens interesser i alle økonomiske spørsmål.

En oppnevnt hjelpeverge trenger ikke føre bevis for hans klients manglende prosessdyktighet. Det vises til tvisteloven § 2-3 annet ledd hvor det heter at «for myndige personer som mangler prosessdyktighet etter § 2-2 fjerde ledd, er hjelpevergen stedfortreder» og uttalelser fra Schei m.fl. Tvisteloven kommentarutgave Bind 1 s 123 note 5, og til samme kommentarutgaves side 119, 1 avsnitt hvor det fremgår at «dersom en person med psykiske avvik som har fått oppnevnt hjelpeverge, likevel antas å være prosessdyktig, må vergen kunne opptre ved siden av ham.»

Det anføres at bruk av midler til de tjenester som her er levert åpenbart er en del av hjelpevergens mandat. Det dreier seg om et krav stort kr 8 124 pluss renter og omkostninger for tre telefonsamtaler i løpet av kort tid, uten at skyldner eller hjelpevergen er gitt den informasjon som er obligatorisk etter lov om angrerett. Dersom skyldneren skulle stått fritt til å påta seg slike forpliktelser ville hans formue i løpet av kort tid bli spist opp.

Det anføres endelig at innklagede har en praksis med å ignorere at det er oppnevnt hjelpeverger; en praksis som det må slås ned på.

Innklagede anfører at adv. YY er oppnevnt som verge for skyldner i to henseender; å ivareta skyldnerens interesser i forbindelse med skifte av dødsbo etter hans mor og hans onkel, samt forvaltning av hans formue. Det vises til vergemålsloven § 90b. Skyldneren er ikke umyndiggjort, og han er ikke fratatt den rettslige handleevnen. Vergemålsloven § 90b sammenholdt med hjelpevergeoppnevningen innebærer at skyldneren selv har myndighet til å foreta innkjøp av tjenester fra XX, totalt kr 8 124.

Det anføres videre at XX må forholde seg til skyldneren som rett skyldner, også i forhold til inkassoloven §§ 9 og 10. Dette innebærer at inkassovarsel og betalingsoppfordring må sendes skriftlig til skyldneren, og ikke til hans hjelpeverge i andre anliggender. Forliksklagen er tatt ut mot skyldneren som må anses å ha partsevne etter tvisteloven § 2-1 og prosessdyktig etter § 2-2 da det ikke er fremlagt dokumentasjon for annet.

Av fremlagt dokumentasjon fremgår det at kreditor likevel har holdt adv. YY orientert om saken og dessuten forsøkt å komme til enighet med skyldnerens hjelpeverge gjennom et tilbud om minnelig løsning tilsvarende halvparten av hovedstolen, jf. e-post av 2. oktober 2013 før saken ble oversendt til inkasso. Tilbudet ble ikke besvart.

Det avvises at saken er håndtert i strid med god inkassoskikk. Tvert i mot er saken håndtert i tråd med lovverket og det faktum at skyldneren ikke er umyndiggjort. Hans hjelpeverge er hele tiden holdt orientert om sakens status.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 27. mai 2013 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Det følger av inkassoloven § 22 tredje ledd at skyldner kan kreve nemndsbehandling av enhver tvist der nemnda er kompetent, hvis skyldneren har saklig interesse i å få nemndas uttalelse i saken.

I nærværende sak er innsigelsene knyttet både til rettmessigheten av hovedkravet, samt til hvorvidt innklagede har utsatt klager for urimelig skade, påtrykk eller ulempe i forbindelse med at alle krav og varsler er sendt til skyldners adresse selv om både fordringshaver og innklagede er orientert om at det er oppnevnt hjelpeverge for skyldner.

Inkassoklagenemnda har først vurdert om den er kompetent til å behandle klagen, i det det fremgår av sakens dokumenter at saken har vært til behandling ved forlikrådet.

Nemnda legger til grunn at forlikrådet innstilte saken ved beslutning av 07.03.13. Saken ble innstilt på bakgrunn av at den var for vanskelig og lite opplyst til at det var grunnlag for å avsi dom, jf. tvisteloven § 6-11 tredje ledd jf. § 6-10 fjerde ledd.

Det følger av nemndavtalen mellom Norske Inkassobyråers forening og Forbrukerrådet punkt 5.9 at en klage skal avvises dersom den er eller har vært til behandling i domstolene. Slik nemnda ser det, er saken fortsatt under slik behandling i nemndavtalens forstand, idet saken kan bringes inn for tingretten innen ett år etter forlikrådets beslutning om innstilling. Inkassoklagenemnda er da ikke kompetent til å behandle saken.

Selv om saken faller utenfor nemndas arbeidsområde, finner nemnda likevel grunn til å bemerke at innklagede etter nemndas oppfatning har brutt god inkassoskikk ved ikke å respektere at skyldner har vært bistått av offentlig oppnevnt hjelpeverge, som i dette tilfellet også har prosessfullmakt i egenskap av å være advokat. Varslingsreglene i inkassolovens §§ 9 og 10 kan ikke, etter nemndas mening, fritta avsender fra å etterkomme en hjelpeverges anmodning om å bli kjent med all kommunikasjon fra fordringshaver/innklagede. En hjelpeverges oppgaver vil i det vesentlige være knyttet til økonomiske forhold, og vedkommende vil også være rettslig stedfortreder. At hjelpeverge er oppnevnt fratar ikke skyldneren rettslig handleevne, men det gir i det ytre informasjon om at skyldner trenger bistand i økonomiske anliggender. Nemnda mener derfor at alle varsler og brev burde vært sendt direkte til hjelpevergen etter at man var kjent med at det var oppnevnt slik verge.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak

Klagen tas ikke til behandling.